

کلام علی‌نهج البلاخه

عزیزالله عطاردی

۳۲- عمر و بن بحر جاحظ

ابوعلی‌عمر و بن بحر جاحظ لیشی نفوی از غلامان نظام بود و در بصره اقامت داشت، جاحظ از ادبیان و از علمای لغت به شمار می‌رفت، گویند متول او را برای تعلیم فرزندانش خواست اما وقتی او را دید از زشتی چهره‌اش ناراحت شد و او را با دادن مقداری جایزه بازگردانید.

جاحظ در کتاب خود *البيان والتبيين* که در ادبیات تالیف شده و از کتابهای بسیار مشهور است، تعدادی از خطب و کلمات امام علی‌السلام را نقل کرده است. جاحظ پس از سالها تالیف و تصنیف در سال ۲۵۵ در شهر بصره دیده از جهان فرو بست. گفته‌اند مرگ او در اثر فروریختن کتابها برویش بوده است.

۳۳- ابوجعفر اسکافی

محمد بن عبدالله ابوجعفر اسکافی معترضی یکی از بزرگان متكلمن و علمای عالی مقام است ابوجعفر در بغداد اقامت داشت و از مذهب اعتزال ترویج می‌کرد، اسکافی کتابها و رساله‌های متعددی تالیف نمود. کتاب مقامات در مناقب امیر المؤمنین سلام الله علیه از شمار آنهاست.

ابوجعفر اسکافی، در این کتاب سخنانی از امام علی‌السلام روایت کرده و سید رضی (رضوان الله علیه) در

نهج‌البلاغه از این کتاب نام برده است. اسکافی پس از مدتی تحقیق و تالیف در سال ۲۴۰ در بغداد جهان را وداع گفت.

۳۴- احمدبن محمدبن محمد ابوسعید هروی

ابوسعید احمدبن عبدي مودب هروی صاحب کتاب غربین یکی از اکابر علماء و از اصحاب ایومنصر از هری لنوی بود، ابوسعید کتابی در لغات غریب قرآن و حدیث تالیف کرد و این کتاب همواره مورد استفاده اهل علم و ادب و جویندگان قرآن و حدیث بوده است.

ابوسعید در کتاب خود گفته‌های امام علی‌السلام را نقل نموده و در مطاوی کتاب خود تعدادی از کلمات آن حضرت را مورد استشهاد قرار داده است. ابوسعید هروی پس از مدتی تحقیق و تالیف سرانجام در سال ۴۰۱ درگذشت.

۳۵- سعید بن یحیی اموی

ابوعثمان سعید بن یحیی اموی محدث مقیم بغداد از رواة بزرگ و محدثین درجه اول است. وی از گروهی مانند این مبارک و وکیع و همچنین از پدرش روایت می‌کند. نسائی، بخاری، مسلم بن حجاج و جماعی دیگر از اهل حدیث نیز از وی اخذ روایت کرده‌اند.

سعیدبن یحیی کتاب بنام مغازی دارد در این کتاب سخنانی از امام علی‌السلام روایت می‌کند، و از قراری که صاحب کشف الظنون می‌نگارد این کتاب تا قرن یازدهم هجری وجود داشته است.

این دانشمند در سال ۲۴۹ در بغداد درگذشت.

۳۶- احمدبن یحیی نحوی مشهور به ثعلب ابوالعباس احمد بن یحیی بن زید شبیانی رهبر علمای کوفه و معلم نحو و لغت بود و ثعلب در نزد این اعرابی دانش و ادب اموخت تا به حد کمال رسید، او را از این جهت ثعلب می‌گفتند که در هنگام بحث از مطلبی به مطالب دیگر می‌رفت و در جایی ثابت نبود.

ابوالعباس در کتاب‌ها و مقالاتش از سخنان امام علی‌السلام به عنوان، شاهد استفاده کرده و سید رضی در کتاب خود به این مطلب اشاره می‌کند.

ثعلب در سال ۲۹۱ جهان را وداع گفت.

۳۷- قاسم بن سلام هروی

ابوسعید قاسم بن سلام فرزند یک برده رومی بود که در هرات می‌زیست. وی یکی از مشاهیر لغت، حدیث، و ادب می‌باشد و در هر فنی امام اهل زمان خود بود، و مدت هیجده سال در طرطوس قضاؤت می‌کرد. او در آخر خود از ابویزد انصاری، اصمی این اعرابی، کسانی، فراً و ابوسعید را روایت می‌کند.

گویند ابوسعید نخستین کسی است که در غریب‌الحدیث کتاب نوشته. او در کتاب خود به سخنان اعلیٰ این ابی طالب علی‌السلام استناد می‌جوید و سید رضی از وی نام می‌برد.

ابوسعید پس از انجام مناسک حج در سال ۲۲۴ در مکه درگذشت.

۳۸- محمدبن یزید مبرد

ابوالعباس محمدبن یزید از دی بصری معروف به مبرد از علمای نحو و لغت به شمار است و مورد قبول همه علماء ادب و لغت می‌باشد. خطیب در تاریخ خود می‌گوید: مبرد از اهل بصره بود و در بغداد مقیم شد. و از ابوعلی‌عمران و ابوحنان سیحسنی روایت می‌کرد.

مبرد کتاب‌هایی در ادب و لغت تأثیری کرد که کتاب کامل

ابوالعباس در کتاب‌ها و مقالاتش از سخنان امام علی عليه‌السلام به عنوان شاهد استفاده کرده و سید رضی در کتاب خود به این مطلب اشاره می‌کند.

و مقتضی از آن جمله‌اند، وی در این کتاب‌ها از کلمات امام علی عليه‌السلام استفاده کرده است، ابوالعباس مبرد در بغداد اقامت گزید و به تأثیف و تحقیق پرداخت و سپس در سال ۲۸۵ درگذشت.

۳۹- ابوالقاسم بلخی

عبدالله بن احمد بن محمود ابوالقاسم کعبی بلخی از فضلای مشهور و علمای صاحب نام در تاریخ اسلام است وی از بزرگان معزاله و روساء این طایفه بشمار می‌رود، و فرقه کعبیه از معزاله منسوب به او است، او در علم کلام و مناظره بسیار قوی بود و جدل را نیکو می‌دانست.

ابوالقاسم بلخی کتابی به نام انصاف دارد و در این کتاب خطبه شفیقیه را که در نهج‌البلاغه ذکر گشته و موجب جنجال شده است نقل می‌نماید، ابوالقاسم کعبی بلخی پس از تالیف آثاری که از خود به جای گذاشت در سال ۳۱۹ درگذشت.

۴۰- محمدبن عبدالرحمن واژی

ابویحیف بن عبدالرحمن بن قبیه رازی از متکلمان امامیه و علمای عالیقدر شیعه می‌باشد، او کتاب انصاف را در امامت تالیف نموده و شیخ مفید از او روایت می‌کند: نجاشی او را از مدافعان حقوق اهل بیت علیهم السلام عنوان کرده و به جلالت قدر وصف نموده است.

او نخست از افکار معزاله پیروی می‌کرد اما بعدها برگشت نمود، از ابویحیف این بطره اخذ حدیث نموده، و در کتاب انصاف خطبه شفیقیه را نقل و به آن اسناد کرده است، این عالم جلیل‌القدر در شهر ری که محل زندگی وی بود، درگذشت.

۴۱- ابراهیم بن محمد بیهقی

ابراهیم بن محمد یکی از علمای قرن چهارم هجری است، و اهل مدائی است، که در سال ۲۲۵ درگذشت او از این سکیت که در زمان متولی شهادت رسید و از ابراهیم بن سندی رئیس شرطه مامون نقل مطالب می‌نماید، بیهقی کتابی دارد به نام محاسن و مساوی، این کتاب بسیار مشهور است و مکرر چاپ شده است، وی در این کتاب بنا به مناسبات‌هایی به فراوانی کلماتی از امام علی عليه‌السلام نقل می‌کند و قصه عدی بن حاتم را نیز با معاویه در مورد امام علی عليه‌السلام ذکر کرده است.

۴۲- عبدالله بن مسلم بن قتبیه دینوری

ابو محمد عبدالله بن مسلم بن قتبیه باهلي مروزی از علمای لغت و ادب و تاریخ است و در این علوم صاحب تالیفات و آثار زیادی می‌باشد، این قتبیه در دینور، قاضی بود، و از این جهت به دینوری مشهور شد، این قتبیه در خراسان امیر بود و بدين نسبت او را مروزی هم می‌گویند.

ابن قتبیه در کتاب‌های خود به نام ادب الکاتب، امامت و سیاست، عيون الاخبار، و غریب القرآن از کلمات علی بن ابی طالب عليه‌السلام استفاده کرده و بدان استناد جسته است، این عالم بزرگ و ادیب عالیقدر در ماه ربیع سال ۲۷۶ بطور ناگهانی درگذشت.

۴۳- ابن عبدر به اندلسی

ابوعمره بن عبدربه قرطبي اندلسی از ادباء و شعراء بزرگ است و کتاب او به نام عقدالفرید یکی از بهترین کتاب‌های ادبی

و تاریخی به شمار می‌رود، و در واقع دایرة‌المعارفی است که در آن مطالب و موضوعات بسیار جالبی برشه نگارش درآمده‌اند و از جمله مأخذ بسیار ارزنده می‌باشد.

ابن عبدربه در مطاوی کتاب خود (العقدالفرید) که در هفت جلد در مصر به چاپ رسیده کلمات بسیاری از علی بن ابی طالب عليه‌السلام نقل می‌کند، ابن عبدربه پس از تالیفات و آثاری که از خود به جای گذاشت در سال ۳۲۸ درگذشت.

۴۴- حسن بن عبدالله عسکری

ابوهلال حسن بن عبدالله عسکری از سخنوران و ادبیان و لغت دانان مشهور بود که در فقه و حدیث نیز تبحر داشت، ولیکن بیشتر پیرو شعر و ادب بود، او کتابی تحت عنوان اوائل دارد و به طوری که یافوت نقل می‌کند براساس نوشته‌ای در پشت یک نسخه از این کتاب آن را در شعبان سال ۳۵۹ نگاشته است.

او در کتاب اوائل کلمات و خطبه‌هایی از امام علی عليه‌السلام نقل می‌کند و این همان خطبه‌ای است که کلینی به سند خود از ابن عباس روایت کرده است.

۴۵- ابوالفرح اصفهانی

علی بن حسین بن محمد ابوالفرح اصفهانی صاحب کتاب اغانی یکی از دانشمندان بزرگ و ادبیان عالی مقام است که در شهر بغداد اقامت داشت، ابوالفرح در اغانی آثار، احادیث، مغایز، علم طب، نجوم و سایر علوم متناول آن روز تبحر و تخصص کامل داشت و مورد توجه سیف‌الدوله دیلمی بود.

او در کتاب مشهور خود اغانی، به حالات و خصوصیات صدھا شاعر و سخنور با ذکر تاریخ خلفاء بنی امية و بنی عباس و مجالس بزم و سرور آنها پرداخته، و در همین کتاب و همچنین در مقابل آن ابی طالب کلمات و سخنان امام علی عليه‌السلام را ذکر کرده است، وی سرانجام در سال ۳۵۵ درگذشت.

۴۶- ابوبکر باقلانی

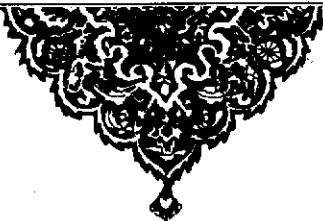
محمدبن طیب ابوبکر بحری از محدثین و اهل جدل بود، و از طریقه ابوالحسن اشعری تبعیت می‌کرد و از آراء او دفاع می‌نمود، او مردمی مناظر و بحاث بود و همواره با فضلاء و دانشمندان مخالف طریقہ‌اش به جدل و بحث مشغول بود، او هوش سرشاری داشت و حاضر جواب بود.

باقلانی با شیخ ابوعبدالله مفید رهبر مذهب شیعه در بغداد که خود از متکلمان و مناظران بود مناظره کرد و بدست شیخ مفید مغلوب گردید، باقلانی در کتاب اعجاز القرآن از کلمات امام علی عليه‌السلام استفاده کرده است، وفات ابوبکر به سال ۴۰۳ رخ داد.

۴۷- محمدبن حبیب بغدادی

محمدبن حبیب بغدادی هاشمی از مورخان و محدثان به شمار است، بعضی گفته‌اند حبیب نام مادرش بوده و پدرش شهرت ندارد، از محل زندگی و تاریخ تولدش اطلاعی در دست نیست، جز اینکه در سامراء از این اعرابی و ابو عبیده دانش آموخته و در سال ۲۴۵ هنگام خلافت متولی درگذشته است، ابن حبیب در لغت، انساب و شعر تبحر خاصی داشت، مردم را با علوم ادبی آشنا می‌کرد، مرزبانی گوید: وی ناه

سعیدبن یحیی کتاب بنام
مغازی دارد در این کتاب
سخنانی از امام علی
علیه السلام روایت می‌کند، و
از قراوی که صاحب کشف
الظنون می‌نگارد این کتاب تا
قرن یازدهم هجری وجود
داشته است

۵۲- ابوعبدالله مرزبانی خراسانی

محمدبن عمران بن موسی ابوعبدالله مرزبانی خراسانی پیر و مذهب تشیع بود و در بغداد اقامت داشت، مرزبانی نخستین کسی بود که علم بیان را تدوین نمود و در علوم ادب، شعر و لغت آثار فراوانی دارد و در نقل حدیث ثقه و مورد اعتماد می‌باشد.

ابوعبدالله مرزبانی از ابوالقاسم بنوی، احمدبن سلیمان طوسی، ابن درید، نفطوحی و جماعیتی دیگر اخذ ادب کرد و شیخ مفید از او کسب دانش و فضیلت نمود. ابوعلی فارسی درباره او می‌گفت: مرزبانی یکی از محاسن جهان است. مرزبانی در کتاب خود به نام موفق کلمات و علی علیه السلام را روایت می‌کند.

۲۹-

۵۳- احمدبن عبدالعزیز جوهري

احمدبن عبدالعزیز جوهري از مشایخ بزرگ و رجال عاليقدر شیعه بوده است، که نزد همگان از احترام و توجه و پژوه برخوردار بود. شیخ ابوعلام جوهري طوسی در فهرست خود از ائم بره و آثار وی را ذکر کرده است. محدثین از این عالم جلیل القدر بسیار تجلیل نموده و از کتاب‌های او استفاده برده‌اند.

ابن ابی‌الحدید معتلی شارح نهج‌البلاغه در کتاب خود از وی بسیار نقل می‌کند و به گفته‌های او استناد می‌جوید، جوهري در کتاب خود سقیفه که از کتاب‌های بسیار مفید است از سخنان و خطبه‌های امام علی این ابی طالب علیه السلام روایت می‌کند.

۵۴- ابوعلام بلاذری

احمدبن یحیی بن جابر بغدادی بلاذری از شعراء و نویسندهان بزرگ عصر خود بود، بلاذری در دربار خلفاء عباسی مانند متول، مستعين و معتزکار می‌کرد و نزد آنان بسیار مقرب بود. بلاذری در بغداد زندگی می‌کرد و در همین شهر به کسب دانش پرداخت، و در شمار دانشمندان عالی مقام قرار گرفت.

وی در طول زندگی خود کتاب‌های زیادی را تالیف کرد که از آن جمله کتاب انساب الاشراف و فتوح البلدان می‌باشد او در این اثر ضمن شرح حالات امام علی علیه السلام سخنان او را نقل کرده است. وی در سال ۲۷۹ میلادی درگذشت.

۵۵- سلیم بن قیس هلالی

سلیم بن قیس از اصحاب علی و حسن و حسین علیهم السلام بود و کتابی نیز تاءلیف کرده که به اصل سلیم معروف است. این کتاب در میان علماء شیعه از قدیم مشهور می‌باشد و محدثین عالی مقام در آثار و تالیفات خود مندرجات آن را مورد استفاده قرار داده‌اند.

سلیم بن قیس هلالی در کتاب خود که اکنون چاپ شده و در دسترس همگان قرار گرفته است، خطبه‌ها و سخنانی از امام علی علیه السلام روایت می‌کند، از ذہبی روایت شده که: او را از این جهت هلالی می‌گفتند که در اول هر ماه هلال را رویت می‌کرده و آشنا به محل هلال بوده است.

۵۶- ابوحنیفه دینوری

ابوحنیفه دینوری از علماء ادب، لغت، تاریخ، هندسه و فلسفه بود، دینوری یکی از نوادر رجال و اهل علم و ادب به شمار می‌رود، و از محضر این ندیم بسیار استفاده کرده است، این ندیم گفته: او از علماء بصره و کوفه دانش آموخت و متبحر شد.

ابوحنیفه دینوری مورد اعتماد اهل علم و ادب است و در

اشخاص را از کتب پاک می‌کرد و به خودش نسبت می‌داد ابن حبیب در آثار خودش از خطبه‌ها و کلمات امام علی علیه السلام استفاده کرده و مورد استناد قرار داده است.

۲۷- ابونعیم اصفهانی

احمدبن عبدالله بن احمد حافظ ابونعیم اصفهانی از اکابر اهل حدیث و حافظان بزرگ و از ثقات به شمار می‌رود، حافظ ابونعیم در زمان خود بسیار مورد توجه بوده و اصحاب حدیث برای او اهمیتی خاص قائل بودند، وی هرجا که قدم می‌گذاشت مردم پر از این گرفتند و وی را بر بالای منبری می‌کشاند و از مواضع و نصائح او استفاده و بهره‌مند می‌شند.

یکی از آثار او کتاب حلیة الاولیاء است که شرح حال گروهی

از اصحاب حضرت رسول صلی الله علیه وآل واصحه ایضاً دیگر از اهل علم در آن جا ذکر شده‌اند، حافظ ابونعیم در ترجمه حال امام علی علیه السلام در مجلد اول این اثر گرانقدر خود تعدادی از کلمات آن حضرت را نقل می‌کند.

۲۸- حاکم ابوعبدالله نیشابوری

احمدبن عبدالله حاکم نیشابوری معروف به ابن بیع از حفاظ حدیث و پیشوایان بزرگ در شهر نیشابور بود، وی برای کسب دانش و فضیلت به شهرهای زیادی در آن زمان به مسافرت پرداخت و از هزار نفر اخذ حدیث کرد و در نیشابور به تالیف و تصنیف پرداخت و آثار ارزشمندی از خود به جای گذاشت.

گروهی حاکم نیشابوری را پیر و مذهب تشیع دانسته‌اند، از آن دو که وی در آثار خود بسیاری از فضائل امام علی علیه السلام را روایت کرده است، حاکم نیشابوری کتاب مستدرک صحیحین را تالیف کرده و در آن تعدادی از کلمات امیر المؤمنین سلام الله علیه را نقل نموده است.

۵۰- ابوحنیان توحیدی

علی بن محمد بن عباس شیرازی معروف به ابوحنیان توحیدی شیخ صوفیه از فیلسوفان و اهل ادب به شمار می‌رود، ابوحنیان در بسیاری از علوم و فضائل مانند نحو، ادب، فقه، شعر، و کلام مهارت داشت، گویند وی به امور شرعی چندان توجهی نداشت و از این جهت او را بزندقه متهم کردند.

ابوحنیان توحیدی نسبت به صاحب بن عباد و ابوالفضل بن عمید بسیار جسارت کرده و کتابی در نگوشن این دو وزیر نوشته است ولیکن گروهی سخنان او را حمل بر غرض کرده‌اند ابوحنیان در کتاب بصائر کلمات و سخنانی از امام علی علیه السلام روایت می‌کند.

۵۱- ابن مسکویه رازی

ابوعلی احمد بن محمد بعقوب بن مسکویه از اهل ری بود؛ لی در اصفهان اقامت داشت، ابن مسکویه از حکماء و فلاسفه در زمانه برجسته‌ترین اعیان علماء و دانشمندان محسوب می‌شود و نثار زیادی در علوم و معارف از خود به جای گذاشته است. وی با بن سينا و وزیر مهلبی هم نشین بود و بعد با عضدالدوله هم نشین ند. ابن مسکویه در کتاب تجارب الامم کلمات و سخنان میر المؤمنین سلام الله علیه را روایت می‌کند.

او در سال ۴۲۱ در اصفهان درگذشت، و قبرش مورد احترام ود، گویند: میرداماد هنگامی که از کنار قبرش می‌گذاشت توفیقی کرد و برایش فاتحه می‌خواند.

سلیمان بن قیس هلالی را از این جهت هلالی می‌گفتند که در اول هر ماه هلال را رویت می‌گردند و آشنا به محل هلال بوده است

۵۷- ابوالقاسم زجاجی

نقل مطالب ثقه و معتمد می‌باشد، وی از خود آثار فراوان و مفیدی به جای گذاشت که از آن جمله اخبار الطوال می‌باشد. و در این کتاب ضمن شرح حالات امام علی عليه السلام تعدادی از خطب و سخنان آن حضرت را نقل کرده است.

۵۸- ابومنصور ثعالبی

عبدالرحمان بن اسحاق ابوالقاسم صبحی زجاجی در شمار رجالی است که سخنان امام علی عليه السلام را روایت کرده است. او در بغداد بزرگ شد و کسب علم و کمال کرد و در شام مسکن گزید، از این جهت او را زجاجی گفته‌اند که در بغداد با ابواسحاق زجاج مصاحب بود و از وی دانش آموخت. زجاجی کتاب‌های زیادی نوشته از آن جمله کتاب جمل است که شروع زیادی بر آن نگاشته‌اند.

وی کتاب جمل را در مکه تالیف کرد و هرگاه از یک فصل فارغ می‌شد هفت بار خانه خدا را طوف می‌کرد و برای خود و کسانی که کتاب او را می‌خوانند استغفار می‌نمود. زجاجی در کتاب دیگر خودش امالي سخنان امام علی عليه السلام را روایت می‌کند. او در سال ۳۳۹ در طبریه شام درگذشت.

۵۹- محمد بن قیس هلالی

عبدالملک بن محمد ثعالبی ابومنصور در سال ۳۵۰ در شهر نیشابور متولد شد، ثعالبی در نظم و نثر از بزرگترین رجال زمان خود بود، و از همه دانشمندان عصر خود گوی سبقت را بربود و بر همه تفوق پیدا کرد، و شهرتش همه جا را فراگرفت و آثارش به هر شهر و دیواری رسید.

ثعالبی به شعر و ادبیات پرداخت و در جمع اوری سخنان فضیح و بلیغ همت گماشت کتاب یتیمة الدهر یکی از آثار ادبی این ادیب عالیقدر می‌باشد. وی در اثر دیگر کشش به نام الاعجاز و الایحاز سخنانی از امام علی عليه السلام روایت کرد و سرانجام در سال ۴۲۹ جهان را وداع گفت.

۶۰- محمد بن یوسف کندی

ابو عمر بن یوسف بن یعقوب کندی از اهل مصر بود، کندی در علم انساب بسیار متبحر بود و خانواده‌ها را به خوبی می‌شناخت، و همچنین از اوضاع و احوال و تاریخ بلاد مصر و خصوصیات آنها اطلاعات کامل داشت، و از علوم ادبی نیز بهره‌مند بود.

کندی از ابوعبدالرحمان نسائی صاحب سنن اخذ حدیث کرد و کتاب‌هایی درباره مصر تأليف نمود و اخبار مصر را در دوران غلبه اسلام بر آنجا نوشت، وی در کتاب ولاده خود سخنانی از اسلام را نقل کرده است. او در سال ۳۵۰ درگذشت.

۶۱- محمد بن جریر بن رستم طبری

ابوجعفر محمد بن جریر بن رستم طبری از بزرگان علمای شیعه و از محدثین عالی مقام امامیه می‌باشد، وی اصلاً از اهل طبرستان بود از ثقات رجال به شمار می‌رفت، نجاشی می‌گوید: «طبری از بزرگان امامیه است» وی مردی دانشمند و بسیار خوش صحبت و شیرین زبان بود.

ابوجعفر طبری کتاب‌های زیادی در علوم و معارف اهل بیت علیهم السلام تالیف کرد، و عمر گرانهایش را در ترویج اخلاق و فضائل گذرانید، وی در کتاب خود به نام مسترشد در امامت و کتاب دیگر کشش به نام رواة اهل بیت، کلمات و خطبه‌های امام علی عليه السلام را نقل می‌کند.

۶۲- عبیدالله بن احمد انباری

ابوطالب عبیدالله بن احمد بن یعقوب انباری از مشایخ

شیعه و از ثقات محدثین امامیه است، نجاشی گوید: وی در آغاز زندگی از واقعیه بود، ابوطالب زاری نیز گوید: من ابوطالب را می‌شناختم و او بیشتر عمرش را با واقعیه محشور بود و بعداً معتقد به امامت ائمه اثنا عشر گردید.

ابوالقاسم بن سهل واسطی گوید: من مردی مانند ابوطالب انباری در عبادت ندیدم و او اکثر اوقات خود را به عبادت می‌گذرانید، و اغلب در مساجد رفت و آمد داشت وی کتابی به نام ادعیه ائمه علیهم السلام نوشت و در آن دعاها ای امام علی عليه السلام را نیز نقل نمود.

۶۳- احمد بن ابی رافع کوفی

ابوعبدالله احمد بن ابراهیم بن ابی رافع انصاری اصلًا کوفی بود اما در بغداد اقامت داشت. شیخ مفید ابوعبدالله در نزد او تلمذ کرده بود، نجاشی گوید: وی در حدیث از ثقات بشمار می‌رفت و کتابهایی نیز تأليف نمود، ابوعبدالله در عقیده نیز مردی ثابت قدم و مدافع حق شهرت داشت.

احمد بن ابی رافع کتابی به نام کشف در اخبار و تاریخ سقیفه بنی سعده تأليف کرد و مطالب و مطالب و حوادث آن را شرح داد و همچنین کتابی در تاریخ ائمه علیهم السلام نگاشت و در این دو کتاب از خطبه‌ها و سخنان امام علی عليه السلام روایت نمود، نجاشی کتابهای او را از طریق حسین بن عبیدالله نقل می‌کند.

۶۴- اعثم کوفی

احمد بن اعثم ابومحمد کوفی یکی از سورخان و محدثان معروف است، کتاب وی به نام فتوح الاسلام از کتب مشهوری است که همواره مرجع مولفین بوده و حوادث را تا زمان هارون الرشید شرح می‌دهد، این کتاب را محمدين احمد هروی به فارسی ترجمه کرده و به چاپ رسیده است.

شیخ آقابزرگ تهرانی (قدس الله سره) در الذریعه احمد بن اعثم را جزء علماء شیعه ذکر کرده و آثار او را در کتاب مزبور نقل می‌کند، این اعثم در تأليف کتاب فتوح خود خطبه‌ها و کلاماتی را از امیر المؤمنین سلام الله علیه نقل می‌کند. این اعثم در سال ۳۱۴ درگذشت.

۶۵- حسین بن سعید اهوازی

ابومحمدحسین بن سعید بن حماد بن مهران اهوازی از بزرگان علماء امامیه و از محدثین عالیقدر شیعه می‌باشد. حسین بن سعید در تأليف کتاب‌های برادرش حسن که او نیز از رواة اهل حدیث بود با وی مشارکت داشت. چنانکه برادرش حسن شهرت خود را از حسین گرفته است.

نجاشی گوید: اخبار و روایات او را ابوالعباس احمد بن محب دینوری هنگامی که از زیارت امام رضا علیهم السلام در سال ۳۰۰ به اهل طبرستان نواز خود خطبه‌ها و سخنان علی بن ابی طالب سلام الله علیه را نقل کرده است.

۶۶- ابوسعید آبی

منصور بن حسین ابوسعید آبی که در سال ۴۲۲ درگذشت کتابی درباره خطبه‌های علی عليه السلام و کلمات او تأليف کر و نام آن کتاب را (نزهه الادب فی المحاضرات) گذاشت، و بعد را تلحیص کرد. و نزالدرر نام گذاری نمود. نسخه‌ای از این کتاب در نجف اشرف دیده شده است.

حاج خلیفه در کشف الظنون مجلد ۲/۱۹۳۹ از کتاب

نژهه‌الادب یاد کرده و می‌گوید: «این کتاب از تالیفات ابوسعید منصورین حسین آبی وزیر می‌باشد او از موضوع کتاب بخشی به میان نیاورده است.

۶۵- علی بن محمد واسطی

شیخ آقا بزرگ تهرانی در الذریعه از ریاض العلماء نقل کرده: علی بن محمد بن شاکر مودب لیثی واسطی مولف عیون الحکم می‌باشد. و کتابی نیز در سال ۴۵۷ در فضایل اهل بیت علیهم السلام تالیف کرده است. صاحب ریاض اذعان میدارد که یک نسخه از این کتاب در دست او می‌باشد.

علامه مجلسی «رضوان الله علیه» نیز از این کتاب در مجلد هفدهم بحار الانوار روایت می‌کند و آن را تحت عنوان (عیون الحکم و المواقع و ذخیره المتعظ و الواقع) می‌نامد. علی بن محمد واسطی در این کتاب سخنان و کلماتی از امام علی علیه السلام روایت می‌کند.

۶۶- محمدبن احمد وشاء

ابوالطیب محمدبن احمد وشاء اعرابی نحوی در زمرین اهل ادب و شعر بود، وشاء خوش بیان و خوش بزم بود و مردم از مصاحبت او لذت می‌بردند، وی کتابهای مفیدی تصنیف کرده است که اهل علم از آثار و تالیفات وی بسیار استفاده نموده‌اند. ابن ندیم گوید: وشاء در حدود بیست مجلد کتاب تالیف کرد که یکی از آنها زهره‌الریاض در بیست مجلد بود، او در کتاب خود به نام ظرف و ظرف‌آز علی بن ابی طالب سلام الله علیه کلماتی را نقل کرده و به آن‌ها استناد جسته است وشاء فرزندی داشت که او نیز در علم نحو متبحر بود و مردم را تعلیم می‌داد. وی در سال ۳۲۵ درگذشت.

۶۷- قاضی نعمان مصری

قاضی نعمان مصری یکی از علمای بزرگ بود و در مصر اقامت داشت و کتاب‌هایی تالیف کرد که از آن جمله دعائم الاسلام است. این دانشمند با مهدی فاطمی که در مصر حکومت می‌کرد بسیار نزدیک بود، تولد او قبل از سید رضی بوده، و حتی کتاب‌هایی نیز قبیل از ولادت وی نوشته است.

علامه مجلسی در مقدمه بحار الانوار گوید: قاضی نعمان کتاب‌های زیادی در مذهب اهل بیت علیهم السلام نوشته و پیرو مذهب امامیه بود و در نزد مهدی فاطمی ثقیه می‌کرد وی کتابی درباره خطبه‌های امام علی علیه السلام نگاشت و خود آن را شرح نمود، و در سال ۳۶۳ نیز درگذشت.

۶۸- علی بن ابراهیم قمی

ابوالحسن علی بن ابراهیم بن هاشم قمی یکی از محدثان و مفسران برگسته شیعی است. علی بن ابراهیم از مشایخ محمدبن یعقوب کلینی است و کلینی در کافی از او بسیار روایت می‌کند، علمای رجال او را در کتب خود مورد بحث قرار داده‌اند و او را قابل اعتماد می‌دانند و عقائدش را ستوده‌اند.

علی بن ابراهیم در تفسیرش که منتشر شده و اکنون مورد استفاده می‌باشد، خطبه‌ها و کلماتی از امام علی علیه السلام روایت می‌کند، محدث مذبور در شهر قم درگذشت و مزارش اکنون در شهر مقدس قم در مقبره شیخان حاشیه خیابان شرقی در وسط باغ بزرگی زیارتگاه می‌باشد.

۶۹- یزدیدبن عبدالملک نوقلی

یزدیدبن عبدالملک بن مغیرة بن نوفل بن حرث بن عبدالملک

ابوالمعیره مدنی از بزرگان اهل حدیث و مشاهیر رواة است، این حجر در تهذیب التهذیب ج ۱۱ ص ۳۴۷ درباره او بحث کرده و گفتار علمای رجال را درباره وی نقل می‌کند. یزدیدبن عبدالملک در سال ۱۶۷ در مدینه درگذشت.

یزدیدبن عبدالملک خطبه‌های از امام علی علیه السلام روایت می‌کند، و از آن جمله خطبه‌ای است که علی علیه السلام در هنگام خلافت خود در مدینه پس از کشته شدن عثمان ایراد کرده است و این خطبه در رساله‌ای بنام تحفة الاحباب و معرفه امامه سید اولی الالباب آمده است.

در حال حاضر این رساله در آغاز یک مجموعه که به امام یحیی، امام یعن تعلق داشته و دارای مهر کتابخانه او نیز بوده در موزه بریتانیایی لندن وجود دارد و اینچنان هنگام مسافرت به لندن در سال ۱۳۹۶ هجری این خطبه را استنساخ کردم و امیدوارم انشالله با شرح فارسی چاپ نمایم.

پانویسه‌ها:

- ۱ - کافی: ۱۴۱/۱
- ۲ - فهرست شیخ: ۹۷
- ۳ - فهرست شیخ: ۲۷ و نجاشی: ۱۲
- ۴ - فهرست: ۲۷
- ۵ - فهرست شیخ: ۲۹ و نجاشی: ۱۵
- ۶ - فهرست شیخ: ۳۴ و نجاشی: ۲۱
- ۷ - فهرست شیخ: ۶۲ و نجاشی: ۷
- ۸ - فهرست: ۱۵۳
- ۹ - فهرست شیخ: ۱۵۵
- ۱۰ - رجال نجاشی: ۷۰
- ۱۱ - رجال نجاشی: ۵۴
- ۱۲ - رجال نجاشی: ۱۵۳
- ۱۳ - رجال نجاشی: ۱۸۰
- ۱۴ - رجال نجاشی: ۲۵۷
- ۱۵ - رجال نجاشی: ۳۳۹
- ۱۶ - مصادر نهج البلاغه: ۵۸/۱
- ۱۷ - ذریعه: ۱۸۹/۷
- ۱۸ - ذریعه: ۱۹۰/۷
- ۱۹ - منتهی المقال: ۳۰۰
- ۲۰ - ذریعه: ۱۹۰/۷
- ۲۱ - ذریعه: ۱۹۱/۷
- ۲۲ - سفینه‌البحار: ۳۹۴/۱
- ۲۳ - سفینه: ۱، ۲۹۶/۱، والکنی والألقب: ۲۸۰/۱
- ۲۴ - التهذیب: ۹۷/۴
- ۲۵ - الکنی والألقب: ۱۱۵/۱
- ۲۶ - الکنی والألقب: ۳۷۷
- ۲۷ - المحبر: ۵۱۰-۵۶
- ۲۸ - حلیه‌الاولیاء: ۸۷-۶۱/۱
- ۲۹ - الکنی والألقب: ۱۵۳/۳
- ۳۰ - الاعجاز والایجاز: ۲۷
- ۳۱ - رجال نجاشی: ۶۶
- ۳۲ - الکنی الالقب: ۲۴۷/۳
- ۳۳ - مصادر نهج البلاغه: ۶۴/۱